הלכות קידושין

ילקוט יוסף

מתוך ילקוט יוסף, מאת הרב יצחק יוסף.
הטקסט נלקח מאתר «ילקוט יוסף חינם – האתר להפצת יהדות» (yalkut.info).
זכויות היוצרים על הטקסט שמורות לבעליהן. הקובץ נועד ללימוד בלבד ואינו למכירה.
geulaquiz.com

פרטי דינים בהלכות קידושין

א אין מקדשין אשה בשבת, בין למי שעדיין לא קיים מצות פריה ורביה, בין מי שיש לו בנים ואין לו אשה. ואם עבר וקידש בשבת, הקידושין תופסים. [חופה וקידושין עמוד שפז. ובדין אם אלמנה נישאת בערב שבת, ראה ביביע אומר חלק ה' אהע"ז סימן ט אות ו].

ב מי שקידש אשה ביום חול, ואמר לה על מנת שאביה יאמר רוצה אני, יש אומרים שמותר לאב לומר רוצה אני בשבת, ואין כאן איסור משום חלות הקידושין בשבת, אחר שמעשה הקידושין היה ביום חול. [חופה וקידושין עמוד שפח]

ג אם החתן נתן הטבעת ליד האשה, והאשה היא שאמרה, יש כאן ספק קידושין וחיישינן מדרבנן.[אפילו אם לא היה מדבר עמה על עסקי קידושיה]. [שובע שמחות א' חופה וקידושין עמוד שפט]

ד בקידושין יש צד חיובי וצד שלילי, החיובי שבזה הוא קנין האישות, שהיא אשתו ומותרת לו, ויש צד שלילי שאוסר אותה על כל העולם. [שובע שמחות א' חופה וקידושין עמ' שצא]

ה אשה שנתקדשה בקידושי כסף, ואחר כך הלכה עם איש אחר, דינה כאשת איש שזינתה, דקידושי כסף הוו קידושין דאורייתא. [שובע שמחות א' חופה וקידושין עמוד שצג]

ו אודות מעשה שהיה, באחד שהיה משודך, וחבירו נתן לו טבעת ואמר לו: "הנה לך הטבעת של אשתי, וקדש בה את כלתך". והדברים נאמרו בשעת משתה, על דרך המשחק והליצנות. הבחור נתן את הטבעת על אצבע כלתו, באומרו לה קודם הנתינה: "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל". ובמעמד נכחו שני אחים, שאינם קרובים לבחור וכלתו, אדם שלישי, ואשת אחד האחים. הטבעת הוחזרה מיד לבעליה, ורק לאחר מספר ימים, התעוררו לשאול אם יש לחוש לקידושין. בחקירה ודרישה הוברר בבירור גמור שכל מעשה הקידושין היה לשם שחוק בלבד, וכן הוברר כי כל הנאספים הינם מחללי שבת בפרהסיא. יש לצדד בכל זה שלא לחוש לקידושין, בפרט שהקידושין נעשו בטבעת שאולה, ובנוכחות עדים קרובים ופסולים. [שובע שמחות חלק א' חופה וקידושין עמוד שצד]

ז המקדש אשה בפירות ערלה של חוץ לארץ, יש אומרים שאין חוששין לקידושיו, ויש אומרים שיש לחוש לקידושין. [שובע שמחות חלק א' חופה וקידושין עמוד תב]

ח המקדש אשה בפירות ערלה, אינה מקודשת, אחר שלא נתן לה דבר ששוה פרוטה. אבל אם מכר את הפירות לגוי, או שמכרן לישראל והודיעו שאלו פירות ערלה, וקידש אשה בדמים שקיבל תמורתן, מקודשת. [שובע שמחות חלק א' חופה וקידושין עמוד תג]

ט קידש אשה בדמי ערלה וחמץ בפסח, הקידושין תופסים. והדין כן גם למוכר עצמו. [שם תד]

י המקדש אשה בחמץ דרבנן, או המקדש באיסורי הנאה דרבנן לגמרי, שאין לו עיקר בדאורייתא, מקודשת. ואם בחמץ דאורייתא, ושעות דרבנן, או בחמץ דרבנן ושעות דאורייתא, ספק מקודשת. ואם איסורי דאורייתא לגמרי, כגון חמץ דאורייתא בשעות דאורייתא, אינה מקודשת. [חופה וקידושין עמוד תז]

יא קטן שקידש אין קידושיו קידושין, שלא תיקנו קידושין לקטן. [חופה וקידושין עמוד תיא]

יב יש מי שאומר שקטן שהשיאו אביו יש לחוש לקידושיו. ונראה שבצירוף עוד ספק בודאי שיש להקל אפילו שלא במקום עיגון, מאחר שרבו המתירים, ומכללם מרן השלחן ערוך שקבלנו הוראותיו.[חופה וקידושין עמוד תיא]

יג קטן שקידש על תנאי שהקידושין יחולו לאחר שיגדיל, יש להסתפק אי מהני קידושיו או לא. [חופה וקידושין עמוד תיב]

יד מצוה שלא יקדש בתו כשהיא קטנה עד שתגדיל ותאמר בפלוני אני רוצה. ומי שטען שקידש את בתו בתימן כשהיתה קטנה, ושנתגרשה על ידו בקטנותה, והרי היא גרושה שפסולה לכהן, ובשעת טענתו הבת היתה בוגרת ועומדת להינשא לכהן, אינו נאמן לפסול את בתו לכהונה, והבת כשרה להנשא לכהן כרצונה. [ילקו"י דיני חינוך עמ' שלו, חופה וקי' עמ' תיב]

טו אשה שנתקדשה על ידי אביה שלא לדעתה, בתוך הששה חודשים של נערות [מגיל 12 עד 12 וחצי], והיא קידשה עצמה שלא לדעת אביה, ונמצאו לה סימנים, הוי ספק קידושין וצריכה גט משניהם. ואשה שנתקדשה על ידי אביה, וספק אם היתה בת י"ב שנה וששה חודשים או קודם לכן, ויש עדות של נשים שהעידו שראו חודשיים קודם הקידושין שהיו לה סימני נערות, ולא סימני בגרות, י"א שאין שום חשש לקידושין, דאיכא תרתי, סימנים ושנים. ועדות הנשים הוי גילוי מילתא. אבל אם אין עדות של נשים אף שהיא בת י"ב וחצי ורואים סימני בגרות, אמרינן השתא הוא דבגרה והוי ספק קידושין. [חופה וקידושין עמוד תיג]

טז קטנה שהלך אביה לחו"ל, והשיאוה אחיה ואמה, הוו קידושין, וי"א שאינן קידושין. ומכל מקום אין לאוסרה על מי שקידשה. ויש אומרים דראוי להחמיר לאוסרה עליו, שמא יקדשנה אביה במקומו אם לא ידע שקידשוה אחיה ואמה. [חופה וקידושין עמוד תיד]

יז קטנה שקידשה את עצמה שלא לדעת אביה, אינה צריכה גט. [חופה וקידושין עמוד תטו]

יח אב שאמר קידשתי את בתי כשהיא קטנה, נאמן. ואם אמר קידשתי אותה ואיני יודע למי, אסורה לכל העולם עד שיאמר נודע לי למי קידשתי. [חופה וקידושין עמוד תטז]

יט קטן וקטנה אינם נעשים שלוחים, הן לגיטין והן לקידושין ולשאר מילי. וגם אינם יכולים לעשות שליח. [שובע שמחות חלק א׳ חופה וקידושין עמוד תיח]

כ קטן שעשה שליח [איש גדול] לקדש לו אשה, וטרם שעשה השליח את שליחותו הגדיל [המשלח], נראה שאין השליח יכול לעשות שליחותו, שהרי בשעת מינוי השליחות היה קטן. [שובע שמחות חלק א׳ חופה וקידושין עמוד תיח]

כא חרש וחרשת הנישאין אין לברך להם ברכת אירוסין, דהויא ברכה לבטלה, שכיון שחובת הברכה היא על המקדש, והרב המסדר מוציא אותו ידי חובת הברכה, כשהוא חרש ואינו שומע הברכה כלל, נמצאת ברכתו לבטלה. אבל שבע ברכות של הנישואין שהן ברכות שבח מברכים גם לגבי חרש וחרשת.[יביע אומר ח״ז אהע״ז סי׳ יז. ושם בדבר הכתובה וקידושין].